

Дѣйствителны причастіе има двѣ: дѣйствително *неотрядно* и дѣйствително *прѣминжло*. Първо-то става отъ първо лице Ед. Число прѣходяще врѣмя като му се измѣни окончаніе-то *хѣ* на *лѣ*; като: *оряхѣ, орялѣ, а, о, пяхѣ, пьлѣ, а, о*. А второ-то става отъ прѣминжло опрѣдѣлено като му се измѣни такожде окончаніе-то *хѣ* на *лѣ*; като: *орахѣ, оралѣ, а, о, пьхѣ, пьлѣ, а, о* и прч.

110.—*Кои се изключаватъ отъ това правило?*

Отъ това правило се изключаватъ:

1) Глаголи-ти, що имѣтъ прѣминжло опрѣдѣлено на *охѣ*, въ дѣйствително-то причастіе измѣняватъ тѣжъ сричкѣ на *ѣлѣ*, като: *некохѣ, некѣлѣ, некла, некло; вльзохѣ, вльзѣлѣ, вльзла, вльзло; стригохѣ, стригѣлѣ, стригла, стригло* и прч.

2) Глаголи-ти що правятъ прѣмин. окончателно на *дохѣ* и *тохѣ*, измѣняватъ всичко-то това окончаніе на *лѣ*; като: *дадохѣ, далѣ, а, о; предохѣ, прелѣ, а, о;*